

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

พระพุทธศาสนาได้เผยแผ่เข้ามาในประเทศไทย และมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของสังคมไทยมาตั้งแต่อดีตจนกระทั่งปัจจุบัน คำสอนเรื่องกฎแห่งกรรม นับว่าเป็นคำสอนที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่งในพระพุทธศาสนา เพราะถ้าไม่มีคำสอนเรื่องกฎแห่งกรรมแล้วก็จะทำให้คนไม่เห็นโทษของการกระทำกรรมชั่วที่ไม่ดีต่าง ๆ ของมนุษย์ได้ เช่น การฆ่าสัตว์ การเบียดเบียน การลักขโมย การล่วงละเมิดสิทธิของผู้อื่น การพูดเท็จ เป็นต้น การกระทำเช่นนี้มีผลเช่นไร ฉะนั้นเมื่อมีคำสอนเรื่องกฎแห่งกรรมเช่นนี้แล้ว ย่อมจะเป็นการควบคุมพฤติกรรมของคนหรือสัตว์ให้ดำรงชีวิตร่วมกันอย่างสันติสุข เพราะมีความเชื่อเรื่องผลของการกระทำ มีความเกรงกลัวต่อผลของกรรมชั่ว มีความยินดีในผลของกรรมดี นำไปสู่การงดเว้นในกรรมที่ไม่ดีได้ อันนำไปสู่จุดหมายอันสูงสุดของชีวิตของมนุษย์ชาติ นั่นก็คือ ความสุขนิรันดร์ พระพุทธศาสนา เป็นศาสนาแห่งการกระทำ คือ กรรมวาที เน้นการกระทำ คือ การปฏิบัติ ความเป็นมาของปัญหา คือ มนุษย์ หรือสัตว์โลกที่เกิดมา ไม่ว่าจะจำรรายเป็นเศรษฐี มหาเศรษฐี หรือแม้แต่คนยากจนเข็ญใจก็ตาม จะหนีหลักแห่งกรรมไม่พ้น กรรม ไม่ว่าจะกรรมเก่ากรรมใหม่ กรรมดีกรรมชั่ว จะต้องได้ผลจากการกระทำโดยถ้วนหน้ากัน จะแตกต่างกันแต่กาลเวลาที่เป็นตัวกำหนดในการให้ผลว่าจะช้าหรือเร็ว ดังพุทธภาษิตว่า “กมฺมุนา วตฺตตี โลกิโก” สัตว์โลกย่อมเป็นไปตามกรรม ปัญหาที่มีอยู่ว่า มนุษย์เป็นส่วนมาก เมื่อปรารถนาสิ่งใดก็มักจะไปขออ่อนนอบบวงสรวง เพื่อให้ได้สิ่งที่ตนปรารถนา ส่วนในพระพุทธศาสนา เน้นการกระทำเป็นหลัก ในศาสนาอื่นดู มีทัศนะเกี่ยวกับกรรมไว้ว่า เป็นการกระทำที่เน้นการภักดีต่อพระเจ้า กรรมในศาสนาพราหมณ์ ไม่เป็นอิสระ เพราะจะเป็นไปตามการดลบันดาลของเทพเจ้า ถ้าพระองค์พอพระทัยก็จะประทานผลดีให้ ถ้าพระองค์ไม่พอพระทัยก็จะได้รับผลร้าย ดังนั้น ศาสนาพราหมณ์ จึงนิยมการบูชาัญญ เพื่อเป็นการเอาใจ และจะได้เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า ขออะไรก็จะประทานให้ กรรมในทางพระพุทธศาสนา หมายถึง การกระทำทางกาย ทางวาจา ทางใจ คือ กุศลกรรม และอกุศลกรรม และอัพยากตกรรม ซึ่งกรรมนี้จะมีกฎของกรรม และการให้ผลของกรรมอย่างเป็นระบบ (พระธรรมปิฎก, 2543 ข., หน้า 155) ดังนั้น พระพุทธศาสนา จึงสอนเน้นถึง

ความสำคัญของกรรมอย่างมาก ดังพุทธพจน์ที่คุ้นกันดีว่า “กมฺมฺนา วตฺตติ โลกิ” แปลว่า โลกเป็นไปตามกรรม หรือโลกเป็นไปเพราะกรรม กรรมจึงเป็นคำสอนสำคัญยิ่งเรื่องหนึ่งในพระพุทธศาสนา

เป็นที่น่าสังเกตว่า ปัญหาในปัจจุบัน ก็คือ การศึกษาเกี่ยวกับหลักคุณธรรมย่อหย่อน ความเข้าใจไม่ลึกซึ้ง ไม่ค่อยถูกต้อง จึงทำให้มีการปฏิบัติผิด ๆ เกิดขึ้น มีการนับถือบูชา และพิธีกรรมที่ไม่ถูกต้อง เกิดการอ้อนวอนบูชา มีการเชื่อมมงคลต้นข้าว ซึ่งผิดจากหลักคำสอนของพระพุทธศาสนา แม้แต่นักเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับอย่างสูงนี้ ก็หนีปัญหาเหล่านี้ไม่พ้น เช่น นักเรียนบางคนอยากสอบได้คะแนนดีก็ไปบนบานอ้อนวอนไว้กับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ ที่ตนเองนับถือ เพื่อให้สอบได้คะแนนดีตามความต้องการ หรือบางครั้งก็ใช้วิธีที่ไม่ถูกต้อง เช่น การทุจริตในเวลาสอบ ไม่ปฏิบัติตามหลักศีลธรรม การไม่เคารพกฎระเบียบของโรงเรียน การขาดเรียน หลบเรียนบ่อย ๆ การติดเกมส์ การออกเที่ยวในยามราตรี การมั่วสุม ดื่มสุราและเสพยาเสพติดก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่มีผลมากต่อการเรียน ทำให้เรียนไม่รู้เรื่อง เรียนไม่ทันเพื่อน ยิ่งทำให้เกิดความเบื่อหน่ายต่อการเรียน ผลการเรียนก็ยิ่งลดลง เป็นเหตุให้ออกจากการเรียนกลางคัน และเรียนไม่จบ พฤติกรรมของนักศึกษาเหล่านี้ เป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นถึงความไม่เชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม และผลของกรรม ซึ่งในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ทางมหาวิทยาลัยราชภัฏจะเจอกับปัญหาด้านพฤติกรรมของนักศึกษาในลักษณะนี้บ่อยมาก และนับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้น

จากปรากฏการณ์ดังกล่าวข้างต้น ในฐานะที่เป็นผู้มีส่วนรับผิดชอบต่อการส่งเสริม และผลักดันให้นักศึกษามีความตระหนักต่อคุณค่าทางคุณธรรมและจริยธรรมเพิ่มมากขึ้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาวิจัย เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความเชื่อ และการปฏิบัติในเรื่องกฎแห่งกรรม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อที่นำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการพัฒนา และส่งเสริมการเรียนของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

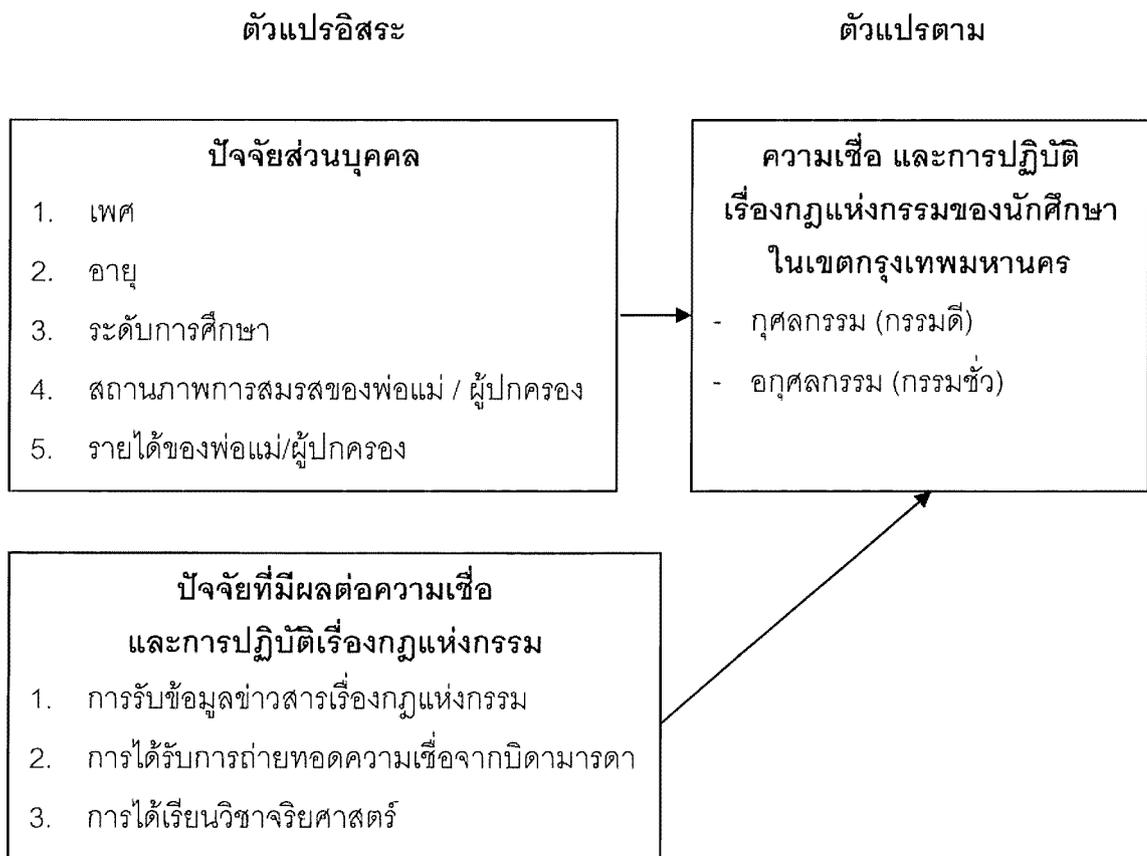
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความเชื่อ และการปฏิบัติในเรื่องกฎแห่งกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเชื่อ และการปฏิบัติในเรื่องกฎแห่งกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร

3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเรื่องความเชื่อ และการปฏิบัติในเรื่องกฎแห่งกรรม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร ตามปัจจัยส่วนบุคคล

1.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มุ่งศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความเชื่อ และการปฏิบัติเรื่องกฎแห่งกรรม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร จากการศึกษาค้นคว้า แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสามารถนำมาประมวลผลกำหนดเป็นกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย ได้ ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ กำหนดขอบเขตการศึกษาไว้ ดังนี้

1. ด้านเนื้อหา ได้แก่ การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มุ่งศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความเชื่อและการปฏิบัติในเรื่องกฎแห่งกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร ดังนี้

1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

- 1) เพศ
- 2) อายุ
- 3) ระดับการศึกษา
- 4) สถานภาพการสมรสของพ่อแม่ / ผู้ปกครอง
- 5) รายได้ของพ่อแม่ / ผู้ปกครอง

1.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อ และการปฏิบัติเรื่องกฎแห่งกรรม ได้แก่

- 1) การได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องกฎแห่งกรรม
- 2) การได้รับการถ่ายทอดความเป็นชาวพุทธจากบิดามารดา
- 3) การได้เรียนวิชาจริยศาสตร์

1.3 ความเชื่อ และการปฏิบัติเรื่องกฎแห่งกรรม ได้แก่

- 1) กุศลกรรม (กรรมดี)
- 2) อกุศลกรรม (กรรมชั่ว)

2. ด้านประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ มี 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 เป็นผู้เชี่ยวชาญเรื่องกฎแห่งกรรมตามแนวทางพระพุทธศาสนา จำนวน 6 คน กลุ่มที่ 2 เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2552 จากมหาวิทยาลัยราชภัฏ 6 สถาบัน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 155,080 คน

3. ด้านสถานที่ ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ปีการศึกษา 2552 ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 6 สถาบัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา และมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

4. ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ การศึกษาในครั้งนี้ ใช้เวลา 6 เดือน คือ ตั้งแต่ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2552 ถึง เดือนพฤษภาคม พ.ศ.2553

1.5 สมมุติฐานการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสมมุติฐานไว้ ดังนี้

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมีเพศแตกต่างกัน มีความเชื่อ และการปฏิบัติเรื่องกฎแห่งกรรมแตกต่างกัน
2. นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมีอายุแตกต่างกัน มีความเชื่อ และการปฏิบัติเรื่องกฎแห่งกรรมแตกต่างกัน
3. นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความเชื่อ และการปฏิบัติเรื่องกฎแห่งกรรมแตกต่างกัน
4. สถานภาพการสมรสของพ่อแม่ / ผู้ปกครองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏแตกต่างกัน มีความเชื่อ และการปฏิบัติเรื่องกฎแห่งกรรมแตกต่างกัน
5. รายได้ของพ่อแม่ / ผู้ปกครองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏแตกต่างกัน มีความเชื่อ และการปฏิบัติเรื่องกฎแห่งกรรมแตกต่างกัน
6. การรับข้อมูลข่าวสารมีความสัมพันธ์กับความเชื่อ และการปฏิบัติเรื่องกฎแห่งกรรม
7. การได้รับการถ่ายทอดจากครอบครัวมีความสัมพันธ์กับความเชื่อ และการปฏิบัติเรื่องกฎแห่งกรรม
8. การได้เรียนวิชาจริยศาสตร์มีความสัมพันธ์กับความเชื่อ และการปฏิบัติเรื่องกฎแห่งกรรม

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดคำนิยามศัพท์เฉพาะ ดังนี้

ความเชื่อ หมายถึง การยอมรับนับถือ ยึดมั่นในสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีตัวตนและไม่มีตัวตน ที่ก่อให้เกิดผลดีหรือผลร้ายต่อตนเองและผู้อื่นว่า เป็นความจริง มีอยู่จริง อันเกิดจากการกระทำ ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ซึ่งในที่นี้ ได้แก่ ความเชื่อกฎแห่งกรรมในพระพุทธศาสนา ด้านกุศลกรรม (กรรมดี) และอกุศลกรรม (กรรมชั่ว)

การปฏิบัติเรื่องกฎแห่งกรรม หมายถึง การกระทำทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ซึ่งในที่นี้ หมายถึง กุศลกรรม (กรรมดี) ได้แก่ การกระทำดี การพูดดี การคิดดี และอกุศลกรรม (กรรมชั่ว) การกระทำไม่ดี การพูดไม่ดี การคิดไม่ดี

กรรม หมายถึง การยอมรับนับถือ ยึดมั่นในสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีตัวตนและไม่มีตัวตน ที่ก่อให้เกิดผลดีหรือผลร้ายต่อตนเองและผู้อื่นว่า เป็นความจริง มีอยู่จริง อันเกิดจากผลของการกระทำทั้งสิ้น

การได้รับข้อมูลข่าวสาร หมายถึง การได้รับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับกฎแห่งกรรมของเยาวชนผ่านทางสื่อต่าง ๆ ได้แก่ หนังสือเรียน หนังสือธรรมะทั่วไป หนังสือพิมพ์ นิตยสาร โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต และป้ายโฆษณาประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ

การได้รับการถ่ายทอดความเชื่อจากบิดามารดา หมายถึง การได้รับการถ่ายทอดความเชื่อ เรื่องกฎแห่งกรรมตามหลักคำสอนของพระพุทธศาสนาจากบิดามารดา ผ่านทางด้านพันธุกรรม การอบรมสั่งสอน และพฤติกรรม

การได้เรียนวิชาจริยศาสตร์ หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏที่ได้เรียนวิชาจริยศาสตร์เป็นเวลาหนึ่งภาคการศึกษา จำนวน 3 หน่วยกิต มีวัตถุประสงค์ให้เกิดความเข้าใจในเรื่องของคุณค่าชีวิต ซึ่งสามารถแยกแยะความถูกต้องความผิด ดีชั่ว ควรไม่ควรที่จะนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏ ปีการศึกษา 2552 ในเขตกรุงเทพมหานคร

1.7 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็น ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่
 - 1) เพศ
 - 2) อายุ
 - 3) ระดับการศึกษา
 - 4) สถานภาพการสมรสของพ่อแม่ / ผู้ปกครอง
 - 5) รายได้ของพ่อแม่ / ผู้ปกครอง
2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเชื่อ และการปฏิบัติเรื่องกฎแห่งกรรม ได้แก่
 - 1) การได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องกฎแห่งกรรม
 - 2) การได้รับการถ่ายทอดความเชื่อจากบิดามารดา
 - 3) การได้เรียนวิชาจริยศาสตร์

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความเชื่อ และการปฏิบัติเรื่องกฎแห่งกรรม ได้แก่

1. กุศลกรรม (กรรมดี)
2. อกุศลกรรม (กรรมชั่ว)

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ข้อมูลที่ได้จากการวิจัย สามารถนำไปเป็นแนวทางสำหรับการวางแผนพัฒนาการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร ให้เป็นไปในทางที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมแบบไทยพุทธ
2. ข้อมูลที่ได้จากการวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการลดช่องว่าง ระหว่าง ความเชื่อ และไม่เชื่อในกฎแห่งกรรม
3. ข้อมูลที่ได้จากการวิจัย สามารถนำไปใช้ในการศึกษา และส่งเสริมการเรียน วิชาจริยศาสตร์ของนักศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น